

ятелски маси, които се готвеха да настъпятъ срѣщу имъ. Ахмедъ паша разбра, че ако се продължава непрѣкъснатата стрѣлба, съ която неприятеля бѣше посрѣщнатъ отначало, припаситѣ ще се свършатъ въ скоро врѣме.

Той даде заповѣдъ по баталионитѣ да се допускатъ да стрѣлятъ само най-добритѣ стрѣлци, които да употрѣбаватъ оръжието, въ случай че сж сигурни въ успѣха на куршума си. Въ продължение на нѣколко врѣме се съобразиха съ тази заповѣдъ, но въпрѣки настояването на офицеритѣ, стрѣлбата стана пакъ въ скоро врѣме толкова честа, колкото бѣше и по-напрѣдъ.

Массирани въ долината откъмъ южната страна на укрѣплението, руситѣ се опитаха да направятъ първи пристѣпъ срѣщу находящия се прѣдъ тѣхъ фасъ, гдѣто се намираше 1 редифски керасунски баталионъ, който броеше едва 250 души войници. Комендантина Хюсни ефенди, храбъръ и дѣятеленъ младъ офицеринъ, посрѣщна съ хладнокрѣвие удара на неприятеля и го отблъсна, като му нанесе сериозни загуби.

Втора, послѣ третя една настѣпателна колона сполетиха сжщата участъ, както и първата; тѣ послаха съ трупове кукурузнитѣ ниви и бостанитѣ, находящи се прѣдъ редута.